

200702883/1.

Datum uitspraak: 18 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellanten, en

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/2356, 06/2355, 06/2562 en
06/2566 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van
26 maart 2007 in de gedingen tussen:

appellanten

en

de Minister van Buitenlandse Zaken.

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 april 2004 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken (hierna: de minister) een aanvraag van G. Asamoah om haar een machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 8 december 2005 heeft de minister, voor zover thans van belang, het daartegen door appellanten gemaakte bezwaar gedeeltelijk ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 maart 2007, verzonden op 27 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, voor zover thans van belang, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen (gedeeltelijk) ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 7 mei 2007 heeft de minister een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

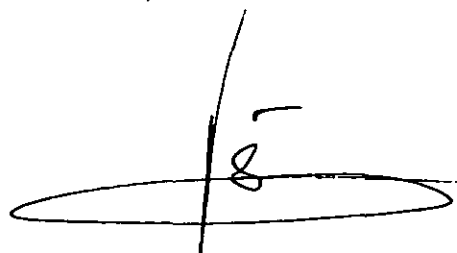
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 juni 2007

154

Verzonden: **18 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummers: AWB 06/2356, 06/2355, 06/2562, 06/2564 en 06/2566

Datum uitspraak: 26 maart 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
eiser sub 1,
van Nederlandse nationaliteit,

geboren op
v-nummer
eiseres sub 2,
van Ghanese nationaliteit,

geboren op
v-nummer
eiser sub 3,
van Ghanese nationaliteit,

geboren op
v-nummer
eiseres sub 4,
van Ghanese nationaliteit,

geboren op
v-nummer
eiser sub 5,
van Ghanese nationaliteit,
gezamenlijk eisers,
gemachtigde G.J. van der Graaf,

tegen

de Minister van Buitenlandse Zaken,
(visadienst),
verweerder.

Het procesverloop

Eiseres sub 2 heeft op 10 maart 1995, mede namens eisers sub 3, 4 en 5, bij de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging in Accra te Ghana aanvraag ingediend om verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) in het kader van gezinsvorming met haar echtgenoot, de heer (eiser sub 1).

Bij besluit van 9 augustus 1995 heeft verweerder de aanvraag van eiseres sub 2 buiten behandeling gesteld.

Daartegen heeft eiseres sub 2 op 14 augustus 1995 bezwaar gemaakt.

Op 11 juni 1997 heeft verweerder een (intern) onderzoek uitgevoerd naar de authenticiteit van de door eiseres sub 2 overgelegde documenten (kenmerk: DPC/VV/540741/MdO).

Bij besluit van 8 juli 2003 heeft verweerder het bezwaar gegrond verklaard en bepaald dat de door eiseres ingediende aanvraag alsnog in behandeling dient te worden genomen.

Bij besluit van 28 april 2004 heeft verweerder de aanvraag van eiseres sub 2 afgewezen.

Daartegen hebben eisers sub 1 en 2, mede ten behoeve van eisers sub 3, 4 en 5, op 24 mei 2004 bezwaar gemaakt.

Bij uitspraak van 11 november 2004, heeft deze rechtbank en nevenzittingsplaats het beroep van eiseres sub 2 van 24 september 2004 tegen het niet tijdig beslissen op het bezwaar gegrond verklaard en bepaald dat verweerder binnen zes weken een besluit op het bezwaar dient te nemen.

Bij besluit van 23 december 2004 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Op 10 januari 2005 hebben eisers sub 1 en 2, mede ten behoeve van eisers sub 3, 4 en 5, beroep ingesteld tegen dit besluit.

Bij brief van 25 april 2005 heeft verweerder het besluit van 23 december 2004 ingetrokken.

Op 3 juni 2005 heeft eiseres sub 2 wederom bij de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging in Accra te Ghana een aanvraag ingediend om verlening van een mvv in het kader van gezinsvorming met haar echtgenoot, eiser sub 1.

Bij uitspraak van 9 augustus 2005, heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zutphen het beroep van eisers van 10 januari 2005 niet-ontvankelijk verklaard.

Bij besluit van 26 oktober 2005 heeft verweerder de aanvraag van eiseres sub 2 afgewezen.

Bij uitspraak van 7 november 2005, heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zutphen het beroep van eiseres sub 2 van 17 augustus 2005 tegen het niet tijdig beslissen op het

bezwaar gegrond verklaard en bepaald dat verweerder binnen zes weken een besluit op het bezwaar dient te nemen.

Tegen het besluit van 26 oktober 2005 heeft eiseres sub 2 op 23 november 2005 bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 8 december 2005 heeft verweerder het bezwaar van eisers sub 3, 4 en 5 ongegrond verklaard.

Bij besluit van 8 december 2005 heeft verweerder het bezwaar van eiseres sub 2 gegrond verklaard en bepaald dat er thans geen beletsel meer voor afgifte van een mvv bestaat.

Op 9 januari 2006 hebben eisers beroep ingesteld tegen het besluit van 8 december 2005 waarin verweerder het bezwaar ten aanzien van eisers sub 3, 4 en 5 ongegrond heeft verklaard.

Bij brief van 23 mei 2006 heeft de rechtbank de stukken die ten grondslag liggen aan het onderzoek van 11 juni 1997 opgevraagd.

Bij brief van 23 juni 2006 doet verweerder kopieën van deze stukken toekomen die betrekking hebben op het onderzoek van 11 juni 1997.

Openbare behandeling van de beroepen heeft plaatsgevonden ter zitting van 20 november 2006. Eisers sub 1 en 2 zijn verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. H. Verbaten. Het onderzoek ter zitting is geschorst en het vooronderzoek is heropend teneinde verweerder in de gelegenheid te stellen de achterliggende stukken van het (interne) onderzoek van 11 juni 1997 aan de gemachtigde van eisers te doen toekomen.

Verweerder heeft bij brief van 10 januari 2007 de onderliggende stukken van het onderzoek van 11 juni 1997 aan de gemachtigde van eisers en aan deze rechtbank verzonden.

Bij brief van 12 januari 2007 heeft de rechtbank de door haar op 27 juni 2006 ontvangen onderliggende stukken van het onderzoek van 11 juni 1997 doorgezonden naar verweerder. Nu deze stukken niet overeenkomen met de stukken die verweerder op 10 januari 2007 aan de rechtbank heeft toegezonden, heeft de rechtbank aan verweerder verzocht de op 27 juni 2006 ontvangen stukken door te zenden naar de gemachtigde van eisers.

Bij brief van 23 januari 2007 heeft de gemachtigde van eisers op de ontvangen stukken gereageerd.

Bij brief van 6 februari 2007 heeft verweerder verzocht om in de gelegenheid te worden gesteld om het beroep ter zitting nader toe te lichten.

Bij brief van 6 februari 2007 is aan partijen meegedeeld dat de beroepen zullen worden behandeld ter openbare zitting van de rechtbank op donderdag 8 maart 2007.

De openbare behandeling van de beroepen heeft dan ook plaatsgevonden ter zitting van 8 maart 2007. Eisers zijn verschenen bij gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. Debets.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Verweerder stelt zich op het standpunt dat eisers niet in aanmerking komen voor verlening van de verzochte mvv. Daartoe heeft verweerder in het bestreden besluit aangevoerd dat de familierechtelijke relatie tussen de kinderen (eisers sub 3, 4 en 5) en eiseres sub 2 niet is aangetoond. Verweerder stelt zich op dit standpunt onder verwijzing naar de resultaten van het onderzoek van 11 juni 1997. Uit dit onderzoek blijkt, volgens verweerder, dat de door eiseres sub 2 overgelegde geboorteakten inhoudelijk onjuist zijn. Voorts baseert verweerder zijn standpunt op het feit dat eiseres sub 2 bij brief van 10 november 1997 Ghanese notariële akten heeft overgelegd. Uit deze notariële akten, die zijn opgesteld naar aanleiding van verklaringen die eiseres sub 2 ten overstaan van een notaris heeft afgelegd, blijkt volgens verweerder evenzeer dat de uittreksels uit het geboorteregister niet juist zijn. Voorts stelt verweerder dat nu de familierechtelijke relatie tussen eisers sub 3, 4 en 5 en eiseres sub 2 niet is aangetoond er evenmin is aangetoond dat eisers sub 3, 4 en 5 onder het rechtmatig gezag van eiseres sub 2 staan. Er kan dan ook geen sprake zijn van schending van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en fundamentele vrijheden (EVRM). Tot slot stelt verweerder zich op het standpunt dat de hoorplicht niet is geschonden,
3. Hiermee kunnen eisers zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Nu er gelegaliseerde geboorteakten zijn overgelegd, hebben eisers het bestaan van de familierechtelijke relatie formeel op de daartoe geëigende wijze aangetoond. Zolang het besluit tot legalisatie van deze geboorteakten niet is ingetrokken dient verweerder uit te gaan van de authenticiteit van deze akten. Voorts stellen eisers zich op het standpunt dat verweerder zich ten onrechte heeft gebaseerd op het onderzoek van 11 juni 1997. Voorts achten eisers het zeer onzorgvuldig dat verweerder heeft nagelaten de achterliggende stukken van het onderzoek te overleggen. Voorts stellen eisers dat de vereiste belangenafweging niet heeft plaatsgevonden en dat zij ten onrechte niet zijn gehoord. Tot slot menen eisers dat er sprake is van bewijsnood, zodat verweerder eisers in de gelegenheid dient te stellen om middels een DNA-onderzoek de familierechtelijke band aan te tonen.
4. De rechtbank overweegt als volgt.
5. De rechtbank ziet zich allereerst gesteld voor de vraag naar de ontvankelijkheid van de beroepen van eisers sub 1 en 2 (geregistreerd onder registratienummers Awb 06/2355 en Awb 06/2355). Verweerder stelt zich op het standpunt dat laatstgenoemde eisers geen belang hebben bij de beoordeling van de door hun ingestelde beroepen. De rechtbank is van oordeel, gelet op de uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van (onder meer) 12 januari 2004 (JV 2004/82) en 11 juni 2004 (JV 2004/137) dat eisers sub 1 en 2 weldegelijk belang hebben bij de beoordeling van de door hun ingestelde beroepen. Immers, eisers sub 1 en 2 hebben een belang bij de aanvragen van eisers sub 3, 4 en 5 dat op één lijn is te stellen met het belang van laatstgenoemde eisers.
6. De rechtbank stelt allereerst vast dat eiseres sub 2 gelegaliseerde geboorteakten heeft overgelegd. Uit de akte ten aanzien van eiser sub 3 vloeit voort dat hij bij de geboorte de naam heeft gekregen en dat hij is geboren op
Uit de akte ten aanzien van eiseres sub 4 vloeit voort dat zij bij de geboorte de

naam heeft gekregen en dat zij is geboren op . Uit de akte
ten aanzien van eiser sub 5 vloeit voort dat hij bij de geboorte de naam
heeft gekregen en dat hij is geboren op

7. De rechtbank stelt voorts vast dat het onderzoek van verweerder van 11 juni 1997 niet is aan te merken als een deskundigen bericht, maar als een intern onderzoek. Dit onderzoek heeft derhalve niet de status van een deskundigen bericht. Verweerder heeft onderzoek gedaan naar de authenticiteit van de door eiseres sub 2 overgelegde documenten. Verweerder heeft dit onderzoek uitgevoerd door de assistant headmistress, de zus van eiseres sub 2, de moeder van eiseres sub 2, een buurvrouw van eiseres sub 2 en eiseres sub 2 te interviewen. Uit de opgemaakte verslagen van deze interviews is het volgende af te leiden:

Volgens de assistent headmistress staat eiseres sub 4 geregistreerd in de schoolarchieven als geboren in april 1981.

Volgens de zus van eiseres sub 2 heeft eiseres sub 2 drie kinderen. Tevens herkent deze zus de drie kinderen van eiseres sub 2 op de foto als kinderen van eiseres sub 2.

Volgens de moeder van eiseres sub 2 zijn eisers sub 3, 4 en 5 de kinderen van eiseres sub 2. De moeder vermeldt tevens de (correcte) namen van eisers sub 3, 4 en 5.

De buurvrouw van eiseres sub 2 herkent eiseres sub 4 als kind van eiseres sub 2. Ze kent echter eisers sub 3 en 5 niet en weet ook niet of deze twee kinderen ooit bij eiseres sub 2 in huis hebben gewoond. Deze buurvrouw geeft echter wel toe dat zij zes jaar op haar huidige adres woont, maar wel tussendoor ergens anders heeft gewoond.

Eiseres sub 2 heeft verklaard dat ze drie kinderen heeft en dat ze allemaal op hetzelfde adres zijn geboren. Ze geeft de geboortedata en namen op van eisers sub 3, 4 en 5
namelijk en

8. De rechtbank is van oordeel dat op basis van dit onderzoek niet de conclusie getrokken kan worden dat tussen eiseres sub 4 en eiseres sub 2 geen familierechtelijke relatie bestaat. Immers, alle geïnterviewden erkennen en bevestigen de relatie tussen eiseres sub 2 en eiseres sub 4.

De rechtbank is voorts van oordeel dat het onderzoek van verweerder tevens ontoereikend is voor de conclusie dat er tussen eisers sub 3 en 5 en eiseres sub 2 geen familierechtelijke relatie bestaat. Immers, uit de verslagen opgemaakt naar aanleiding van de interviews volgt niet dat de bedoelde relatie niet bestaat. De assistant headmistress vermeldt immers slechts dat eiseres sub 2 geregistreerd staat, ze gaat niet in op het feit of eisers sub 3 en 5 wel of niet staan ingeschreven. Daarnaast is uit de door verweerder overgelegde stukken niet gebleken dat er bij de assistant headmistress navraag is gedaan omtrent deze eisers. Van de vijf ondervraagden verklaart slechts de buurvrouw van eiseres sub 2 dat ze eisers 3 en 5 niet kent en dat ze niet weet of ze ooit bij eiseres sub 2 hebben gewoond. De rechtbank is van oordeel dat deze enkele verklaring onvoldoende is voor de conclusie dat er geen familierechtelijke relatie bestaat tussen eisers sub 3 en 5 en eiseres sub 2. Immers, deze buurvrouw heeft ook verklaard dat ze geruime tijd ergens anders heeft gewoond. Daarnaast heeft eiseres sub 2 aangevoerd dat eisers sub 3 en 5 langere tijd bij familie verbleven. Ook ten aanzien van dit aspect blijkt niet dat de onderzoeker heeft doorgevraagd.

De rechtbank is dan ook van oordeel dat de resultaten van het onderzoek van 11 juni 1997 ontoereikend zijn voor de conclusie dat er geen familierechtelijke relatie bestaat tussen eiseres sub 2 en eisers 3, 4 en 5.

9. Voorts overweegt de rechtbank dat eiseres sub 2 notariële akten heeft overgelegd. Deze akten zijn opgesteld naar aanleiding van verklaringen die eiseres sub 2 ten overstaan van een notaris heeft afgelegd. Uit de notariële akte ten aanzien van eiser sub 3 volgt dat eiseres sub 2 heeft verklaard dat eiser sub 3 bij de geboorte de naam
heeft gekregen en dat hij is geboren op . Bij het bereiken van zijn

meerderjarigheid heeft hij, volgens eiseres sub 2, de naam aangenomen.

Uit de notariële akte ten aanzien van eiseres sub 4 blijkt dat eiseres sub 2 heeft verklaard dat eiseres sub 4 is geboren op , maar dat de geboortedatum per ongeluk is geregistreerd als

Uit de notariële akte ten aanzien van eiser sub 5 blijkt dat eiseres sub 2 heeft verklaard dat eiser sub 5 bij de geboorte de naam heeft gekregen en dat hij is geboren op . Bij het bereiken van zijn meerderjarigheid heeft hij, volgens eiseres sub 2, de naam aangenomen.

10. Ten aanzien van eiseres sub 4 is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat de geboorteakte niet overeenkomt met de notariële akte. Immers, op de geboorteakte van eiseres sub 4 staat, net als in de notariële akte, dat zij is geboren op . Weliswaar staat in de notariële akte dat de geboortedatum per abuis verkeerd is geregistreerd, doch nu hiervan niet is gebleken, anders dan in het schoolregister, ziet de rechtbank geen aanleiding om tot de conclusie te komen dat de geboorteakte van eiseres sub 2 inhoudelijk onjuist is. Derhalve heeft eiseres sub 2 aannemelijk gemaakt dat er een familierechtelijke relatie bestaat tussen haar en eiseres sub 4. De rechtbank ziet dan ook aanleiding om het beroep van eiseres sub 4 (geregistreerd onder registratienummer Awb 06/2564) gegrond te verklaren.

11. Ten aanzien van eisers sub 3 en 5 overweegt de rechtbank als volgt. De rechtbank onderschrijft het standpunt van verweerder dat de verklaringen van eiseres sub 2 zoals opgenomen in de notariële akten niet overeenkomen met de door eiseres sub 2 overgelegde gelegaliseerde geboorteakten. De rechtbank overweegt voorts dat eiseres sub 2 geen verklaring heeft gegeven voor deze verschillen. De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen stellen dat eiseres sub 2 de familierechtelijke relatie tussen haar en eisers sub 3 en 5 niet heeft aangetoond.

12. De rechtbank is voorts van oordeel dat verweerder geen aanleiding heeft hoeven zien om eisers middels een DNA-onderzoek de familierechtelijke band aan te laten tonen. Daartoe is redengevend dat eisers niet concreet hebben onderbouwd dat er daadwerkelijk sprake is van bewijsnood.

13. Tot slot is de rechtbank van oordeel dat verweerder heeft voldaan aan de hoorplicht, nu eisers op 17 december 2004 in de gelegenheid zijn gesteld om gehoord te worden. De gemachtigde van eisers heeft bij brief van 15 december 2004 aangegeven dat hij, noch zijn cliënten zullen verschijnen. Tevens verzoekt hij om uitstel. Verweerder heeft het verzoek om uitstel afgewezen en de gemachtigde van eisers in de gelegenheid gesteld om schriftelijk op de vragen van de ambtelijke commissie te reageren. Bij brief van 21 december 2001 hebben eisers van deze gelegenheid gebruik gemaakt. De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder geen aanleiding heeft hoeven zien om eisers wederom in de gelegenheid te stellen om gehoord te worden. Immers, eisers hebben een gelegenheid gehad, die ze zelf hebben laten schieten en hebben de gelegenheid gekregen om schriftelijk antwoord te geven op de vragen van de ambtelijke hoorcommissie.

14. Derhalve zijn de beroepen ten aanzien van eisers 3 en 5 (geregistreerd onder registratienummers Awb 06/2562 en Awb 06/2566) ongegrond. De beroepen van eisers 1 en 2, voor zover gericht tegen het gedeelte van het besluit dat ziet op de ongegrond verklaring van het bezwaar ten aanzien van eisers 3 en 5, zijn, gelet op het voorgaande, eveneens ongegrond.

15. Het beroep ten aanzien van eiseres sub 4 is, gelet op het overwogene in rechtsoverweging 10, gegrond wegens schending van het vereiste dat het bestuursorgaan bij de voorbereiding van een besluit de nodige kennis vergaart omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen (artikel 3:2 van de Awb) en het motiveringsvereiste (artikel 3:46 van de Awb). Verweerder zal nieuw besluit ten aanzien van eiseres sub 4 moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak. Er bestaat aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

16. Eisers hebben de rechtbank verzocht om zelf in de zaak te voorzien. De rechtbank ziet daartoe geen aanleiding, waartoe het volgende wordt overwogen. Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat van bedoelde bevoegdheid in beginsel alleen gebruik mag worden gemaakt als na de vernietiging rechtens nog maar één beslissing mogelijk is. Hoewel aan vergunningverlening ten aanzien van eiseres sub 4 thans niets in de weg lijkt te staan acht de rechtbank die bevoegdheid in casu voorbehouden aan verweerder.

17. Gelet op het verloop van de onderhavige procedure, ziet de rechtbank aanleiding op grond van artikel 8:72, zevende lid, van de Awb een dwangsom vast te stellen, welke de Staat der Nederlanden verbeurt indien verweerder aan de uitspraak geen of niet volledig gevolg geeft. Deze dwangsom wordt vastgesteld op € 250,00 per dag.

De beslissing**De rechtbank:**

verklaart het beroep ten aanzien van eiseres sub 4 (Awb 06/2564) gegrond;

verklaart de beroepen ten aanzien van eisers sub 1 en 2 (Awb 06/235 en Awb 06/2356), voor zover gericht tegen het gedeelte van het besluit dat ziet op eiseres sub 4, gegrond;

draagt verweerder op binnen zes weken een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;

verklaart de beroepen van eisers sub 3 en 5 (Awb 06/2562 en Awb 06/2566) ongegrond;

verklaart de beroepen ten aanzien van eisers sub 1 en 2 voor zover gericht tegen het gedeelte van het besluit dat ziet op eisers sub 3 en 5, ongegrond;

bepaalt dat de Staat der Nederlanden als rechtspersoon aan eiser een dwangsom verbeurt van € 250,00 voor elke dag dat de hiervoor bepaalde termijn wordt overschreden, tot en met de dag van bekendmaking van het besluit;

veroordeelt verweerder in de proceskosten van eisers ten bedrage van € 966, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als de rechtspersoon die deze kosten dient te voldoen aan eisers;

wijst de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon om aan eisers € 138 te betalen ter vergoeding van het door hen betaalde griffierecht.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.M.H. Pennings en in het openbaar uitgesproken op 26 maart 2007 in tegenwoordigheid van L.E. Huberts als griffier.

de griffier

de rechter

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

VERZONDEN OP

27 MRT 2007

VAN DER MEULEN HENNY & VAN AALST

HUISSENSESTRAAT 55

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

Tevens per fax 070-3651380

RAAD VAN STATE	
H. VAN DER MEULEN	
24 APR 2007	
ZAKEN	2007 02883
AAN:	VI
BEHANDELD DOOR:	PAR:

Bezoekadres:
Huissensestraat 55
Arnhem

Correspondentieadres:
Postbus 30109
6803 AC Arnhem

tel. 026 - 322 91 47
fax 026 - 322 68 99
www.mha-advocaten.nl

ADVOCATEN EN PROCUREURS:

mr. A.Th.L. van der Meulen*
mw. mr. S.I. Henny
mr. P.L.P.M. van Aalst
mr. J.A.H. Schoofs
mw. mr. L. Veenstra

strafrechtsspecialist*

JURIDISCH MEDEWERKER:

G.J. van der Graaf

UW KENMERK :

INZAKE : Buruwaa / Visadienst GG/200729184/GG

ARNHEM 24 april 2007

11/33-A

HOGER BEROEPSCHRIFT

Griffierecht af te schrijven van rekening-courant.

Appellanten:

1	Naam	:
	Geboortedatum	:
	Adres	:
2	Naam	:
	Geboortedatum	:
	Adres	:
3	Naam	:
	Geboortedatum	:
4	Naam	:
	Geboortedatum	:

Gemachtigde, door appellanten bepaaldelijk gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep: mr. P.L.P.M. van Aalst, kantooradres, tevens gekozen woonplaats appellanten: Huissensestraat 55, 6833 HM Arnhem.

Bij beschikking van de Minister van Buitenlandse Zaken van 8 december 2005 is het bezwaar van appellanten tegen het besluit van 28 april 2004 waarbij – voor zover thans van belang – is geweigerd een machtiging tot voorlopig verblijf af te geven aan appellanten 3 en 4, ongegrond verklaard.

Iedere aansprakelijkheid wordt door ons beperkt tot het bedrag dat in het betreffende geval onder onze door de Nederlandse Orde van Advocaten verplicht gestelde beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

K.v.K. nr. 541048490

Het tegen deze beschikking door appellanten ingestelde beroep is door de rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Arnhem, bij uitspraak van 26 maart 2007 ongegrond verklaard. Bijlage 1 is een afschrift van de aangevallen uitspraak.

Appellanten kunnen zich met de aangevallen uitspraak niet verenigen en wensen derhalve bij uw Afdeling in hoger beroep te komen. Appellant voeren daartoe de volgende grieven aan.

Grief 1

Ten onrechte is de rechtbank niet ingegaan op de beroepsgrond dat verweerder ten onrechte heeft geweigerd voorafgaand aan het nemen van het bestreden besluit inzicht te verschaffen in de achterliggende stukken van het individuele ambtsbericht van 11 juni 1997.

Toelichting

Appellanten hebben in bezwaar verzocht om inzage in de achterliggende stukken van genoemd ambtsbericht. Verweerder heeft aan dit verzoek expliciet geen gehoor gegeven. Appellanten hebben in beroep aangevoerd dat het verzoek om inzage ten onrechte is afgewezen, althans dat de weigering afschriften van deze stukken over te leggen niet deugdelijk is gemotiveerd. Eerst in beroep zijn deze stukken door verweerder – op herhaald verzoek van de rechtbank – in het geding gebracht. Appellanten zijn hierdoor in hun (processuele) belangen geschaad. Zij zijn immers niet in de gelegenheid gesteld om in de fase van de bestuurlijke besluitvorming op adequate wijze te reageren op de inhoud en de wijze van totstandkoming van het ambtsbericht. Zo was het voor appellanten, gelet op de bewoording van het ambtsbericht, niet duidelijk dat de gestelde “onjuiste afstamming” betrekking had op de relatie tussen appellanten 3 en 4 en appellante 1. (Appellanten verwijzen naar het bezwaarschrift van 24 mei 2004 en beroepschrift van 18 januari 2005.) Evenmin was – nu het ambtsbericht zelf hierover niets vermeldt – duidelijk op welke wijze de in het ambtsbericht neergelegde informatie was verkregen, zodat appellanten in de bezwaarfase niet in de gelegenheid zijn geweest gronden aan te voeren met betrekking tot de wijze waarop het ambtsbericht tot stand is gekomen.

Het belang van het inzien van de achterliggende stukken wordt onderstreept door het oordeel van de rechtbank dat deze stukken onvoldoende grond bieden voor het standpunt dat appellanten 3 en 4 geen kinderen zijn van appellante 1.

Appellanten menen dat uit artikel 7:4 lid 2 Awb volgt dat de stukken reeds vóór de hoorzitting – derhalve in ieder geval vóór het nemen van de beslissing op het bezwaar – hadden moeten worden overgelegd.

Appellanten menen dat reeds het niet (tijdig) overleggen van afschriften van de achterliggende stukken noopt tot het oordeel dat het bestreden besluit niet met de vereiste zorgvuldigheid tot stand is gekomen.

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat verweerder heeft voldaan aan de hoorplicht.

Toelichting

Appellanten zijn niet gehoord. Niet in geschil is dat geen van de in artikel 7:3 Awb genoemde gronden om af te zien van het horen zich voordoet.

Ten onrechte overweegt de rechtbank dat aan de hoorplicht is voldaan nu appellanten een gelegenheid hebben gehad die ze zelf hebben laten schieten en de gelegenheid hebben gehad om schriftelijk antwoord te geven op vragen van de ambtelijke hoorcommissie.

Appellanten menen dat – indien door een gemachtigde voorafgaand aan de hoorzitting wordt bekendgemaakt dat de belanghebbende die hij vertegenwoordigt niet in de gelegenheid is om op het (tussen gemachtigde en bestuursorgaan zonder voorafgaand overleg met die belanghebbende) afgesproken tijdstip op de hoorzitting te verschijnen - de zorgvuldigheid vereist dat de belanghebbende alsnog daadwerkelijk in de gelegenheid wordt gesteld zich te doen horen. Het horen van de belanghebbende vormt immers een essentieel onderdeel van de bezwaarprocedure. Hierbij dient in aanmerking te worden genomen dat niet kan worden volstaan met het horen van de gemachtigde indien de belanghebbende in persoon wenst te worden gehoord. Tevens is relevant dat in casu een deel van de belanghebbenden geen toegang had tot Nederland, zodat zij geenszins in de gelegenheid zijn gesteld te worden gehoord. Verweerders gebruikelijke handelwijze om in mvv-procedures slechts de in Nederland verblijvende hoofdpersoon te horen is slechts toelaatbaar indien en voor zover de andere belanghebbenden die bezwaar hebben gemaakt daarmee akkoord gaan. Daarvan is in casu geen sprake.

Van het plannen van een nieuwe hoorzitting kan temeer niet worden afgezien indien de afspraak voor de hoorzitting eerst kort voor de zittingsdatum is gemaakt (gelet op artikel 7:4 lid 1 dient een hoorzitting minimaal 10 dagen voorafgaand aan de zittingsdatum te worden bekendgemaakt) en het bestuursorgaan voor een zorgvuldige beslissing op het bezwaar antwoord wenst op vragen die (mogelijk) niet door de gemachtigde kunnen worden beantwoord c.q. verklaringen wenst voor feiten of omstandigheden die (mogelijk) niet door de gemachtigde kunnen worden gegeven.

Onjuist achten appellanten de visie dat het – na voorafgaande mededeling van de gemachtigde dat de belanghebbende(n) niet van het tijdstip van de zitting op de hoogte is (zijn) – niet verschijnen op een geplande hoorzitting tot gevolg heeft dat het bestuursorgaan aan de hoorplicht heeft voldaan, ook indien er geen derdebelanghebbenden zijn en de beslissing op het bezwaarschrift eerst vele maanden later wordt genomen.

Grief 3

De rechtbank heeft miskend dat verweerder aan het bestreden besluit primair het individuele ambtsbericht van 11 juni 1997 ten grondslag heeft gelegd.

Toelichting

Appellanten merken op dat het bestreden besluit geen verwijzing naar de achterliggende stukken van het ambtsbericht bevat. Ter motivering van de afwijzing van de aanvraag is (slechts) verwezen naar de inhoud van het ambtsbericht zelf.

Appellanten menen daarom dat in beroep niet de vraag voorlag of de inhoud van de achterliggende stukken dan wel het onderzoek zoals dit door verweerder is verricht toereikend zijn om tot de conclusie te komen dat geen familierechtelijke betrekking bestaat tussen appellanten 3 en 4 en appellante 1, maar of het ambtsbericht voldoet aan de daaraan te stellen eisen, en of de inhoud ervan voldoende is ter motivering van verweerders oordeel dat geen genoegen kon worden genomen met de overgelegde uittreksels uit het geboorteregister als bewijs dat er sprake is van een familierechtelijke betrekking tussen appellanten 3 en 4 en appellante 1. Voorts menen appellanten dat hetgeen de rechtbank heeft overwogen met betrekking tot de conclusies die uit de achterliggende stukken kunnen worden getrokken noopt tot het oordeel dat het ambtsbericht niet zorgvuldig tot stand is gekomen en dat de inhoud ervan onvoldoende is ter motivering van de stelling dat geen bewijskracht toekomt aan de overgelegde uittreksels.

Grief 4

Ten onrechte heeft de rechtbank, na te hebben geoordeeld dat de resultaten van het verificatieonderzoek dat ten grondslag ligt aan het ambtsbericht van 11 juni 1997 ontoereikend zijn voor de conclusie dat er geen familierechtelijke betrekking bestaat tussen appellanten 3 en 4 en appellante 1, hierin geen grond gezien om het bestreden besluit te vernietigen (ook) voor zover het betrekking heeft op de weigering van een mvv aan appellanten 3 en 4.

Toelichting

Uit hetgeen de rechtbank in r.o. 8 van de aangevallen uitspraak heeft overwogen vloeit voort dat de stelling in het ambtsbericht, dat uit onderzoek is gebleken dat in geval van appellanten 3 en 4 de afstamming zoals deze is vermeld in de overgelegde uittreksels uit het geboorteregister onjuist is, niet juist is, althans niet zorgvuldig tot stand is gekomen omdat het verrichte onderzoek de stelling niet (voldoende) onderbouwt. Dit impliceert dat verweerder dit (onderdeel van het) ambtsbericht niet zonder in strijd te handelen met de vereiste zorgvuldigheid aan het bestreden besluit ten grondslag heeft kunnen leggen.

Appellanten menen dat de verwijzing naar de inhoud van het ambtsbericht van 11 juni 1997 een dragende overweging is voor de conclusie dat de familierechtelijke relatie tussen appellanten 3 en 4 en appellante 1 niet is aangetoond, en daarmee voor de weigering een mvv af te geven aan appellanten 3 en 4.

Onder verwijzing naar ABRvS 23 oktober 2003 (JV 2003/512, bijlage 2), r.o. 2.2.1, stellen appellanten dat de uitslag van het onderzoek *in ieder geval van betekenis is geweest* voor de weigering aan appellanten 3 en 4 een mvv af te geven.

Op grond daarvan diende de gebreken aan het individuele ambtsbericht te leiden tot vernietiging van het bestreden besluit.

Grief 5

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen stellen dat appellante 1 de familierechtelijke relatie tussen haar en appellanten 3 en 4 niet heeft aangetoond aangezien haar verklaringen in de overgelegde notariële akten niet overeenkomen met de overgelegde gelegaliseerde geboorteakten.

Toelichting

In de onderhavige procedure diende de familierechtelijke betrekking tussen appellanten 3 en 4 en appellante te worden aangetoond. De overgelegde authentieke en gelegaliseerde uittreksels uit het geboorteregister vormen het bewijs dat deze familierechtelijke relaties in het Ghanese *Register of births* zijn geregistreerd. De resultaten van het door verweerder verrichte verificatieonderzoek bieden naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende grond om niet van het bestaan van deze familierechtelijke relaties uit te gaan.

De door appellante 1 ten overstaan van een notaris afgelegde verklaringen bieden evenmin grond om aan het bestaan van deze familierechtelijke betrekkingen te twijfelen, nu het bestaan ervan in de genoemde verklaringen wordt bevestigd.

Wat er ook zij van de stelling dat de inhoud van de overgelegde uittreksels uit het geboorteregister niet volledig juist is, in casu is slechts relevant of de geregistreerde familierechtelijke relatie tussen moeder en kind juist is, aangezien de mvv aan appellant 3 en 4 is geweigerd op grond van de stelling dat de familierelatie met appellante 1 niet is aangetoond.

De juistheid van de in de overgelegde uittreksels vermelde relatie tussen appellanten 3 en 4 en appellante 1 wordt in de notariële akten bevestigd, en wordt tevens bevestigd door 4 van de 5 in het kader van het verificatieonderzoek geïnterviewde personen.

Gelet hierop kon verweerder zich op de in het besluit vermelde gronden in redelijkheid niet op het standpunt stellen dat de familierechtelijke relatie niet is aangetoond.

Grief 6

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat verweerder geen aanleiding heeft hoeven zien om appellanten middels een DNA-onderzoek de familierechtelijke relatie aan te laten tonen.

Toelichting

Blijkens de achterliggende stukken van het individuele ambtsbericht van 11 juni 1997 meende verweerder dat uit het verificatieonderzoek was gebleken dat appellante 1 slechts één kind had, een dochter. De aard en omvang van het verrichte onderzoek dat aan dit oordeel ten grondslag lag is door verweerder niet aan appellanten bekend gemaakt.

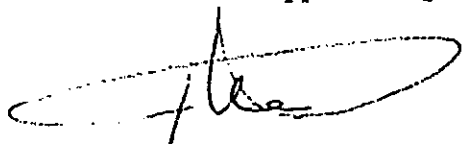
Gelet hierop valt niet goed in te zien op welke wijze appellanten – anders dan door middel van DNA-onderzoek – hadden kunnen aantonen dat appellante 1 de moeder is van appellanten 3 en 4. Authentieke documenten waarin deze relaties zijn vermeld zouden immers – gelet op verweerders conclusie uit het verificatieonderzoek en mede gelet op het feit dat Ghana voor wat betreft de betrouwbaarheid van de inhoud van authentieke documenten als probleemland geldt - *per definitie* door verweerder niet als bewijs worden aangemerkt, omdat de inhoud niet overeenkomt met het resultaat van het verificatieonderzoek.

Dat de rechtbank thans heeft geoordeeld dat verweerders conclusie uit het verificatieonderzoek, te weten dat appellante 1 slechts één kind heeft, geen stand houdt, laat onverlet dat verweerder zich ten tijde hier van belang in redelijkheid niet op het standpunt heeft kunnen stellen dat er geen sprake was van bewijsnood, en in redelijkheid niet heeft kunnen voorbijgaan aan het verzoek van appellanten om middels DNA-onderzoek de familierelatie tussen appellanten 3 en 4 en appellante 1 aan te tonen.

CONCLUSIE:

Gezien vorenstaande zijn appellanten van mening dat de aangevallen uitspraak niet in stand kan blijven.

REDENEN, waarom appellanten u verzoeken het onderhavige hoger beroepschrift gegrond te verklaren, de aangevallen uitspraak van de rechtbank te vernietigen, alsmede het door appellant ingestelde beroep gegrond te verklaren.

Gemachtigde